

Finansudvalget om en Bevilling til en saadan Kommission, der er ikke noget at stemme om, og jeg er derfor blevet lidt overrasket ved, at Ministeren i den stedfundne Forhandling ser en Opfordring til at imødekomme Ønsket om Nedsættelse af en saadan Kommission. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte i sit første Foredrag, at han fandt det naturligt, at en Lov om Skolevæsenet ventede, til den nye Grundlov er traadt i Kraft, og til den Rigsdag, der træder sammen efter denne Grundlov, faar Sagen i sin Haand. Det glædede mig at høre den Udtalelse, og jeg er enig med det ærede Medlem deri. Ogsaa jeg har til Dato gjort mig til Talsmand for den Anskuelse, at Kirke- og Skolespørgsmaal maa hvile, til den nye Rigsdag, hvortil Kvinderne har Valgret, og hvori Kvinder eventuelt faar Sæde, tager Bestemmelse herom. Men saa undrer det mig, at det ærede Medlem desuagtet mener, at den nuværende Regering og dette Folkeeting er særlig kvalificerede til at tage Initiativet til at faa nedsat en Kommission, som skal forberede det, der skal ske i den nye Rigsdag med Hensyn til en Reform af vort Skolevæsen. Jeg synes, at de to Ting maa følges ad. Det er ikke sikkert, at de Veje, den nuværende Minister finder man bør gaa, vil følges af den nye Rigsdag. Det er heller ikke sikkert, at de Planer, der er blevet udarbejdet af en Kommission, som nedsættes paa dette Tidspunkt, vil blive fulgt af den kommende Rigsdag. Vi har slet ingen Mening om, hvilke Mænd den højtærede Minister vil indsætte i en saadan Kommission. Det kommer an paa, hvilke Anskuelser de Mænd sidder inde med, der skal tage Sæde i Kommissionen. Er der noget, hvorom der er delte Meninger, saa er det en Omordning af vort Skolevæsen, naar den skal ske fra øverst til nederst. Derfor vil jeg henstille, at man venter med at nedsætte en saadan Kommission, hvis den skal nedsættes, til den nye Grundlov er traadt i Kraft, til en Rigsdag er valgt efter denne Grundlovs Regler, og til en Regering sidder i Kraft af det Flertal, der kommer. Det er muligt, det bliver den nuværende Regering, men hvilken Regering det end bliver, vil den, da den sidder paa Grundlag af de Stemninger, der er raadende i den nye Rigsdag, nok saa sikkert og trygt kunne nedsætte en Kommission, bestaaende af Mænd, der i hvert Fald for de væsentligste Spørgsmaals Vedkommende hylder

de Grundsætninger, der gør sig gældende i den nye Rigsdag, saa at Kommissionens Forslag kan vinde Sympati der. Jeg vil derfor for mit Vedkommende ikke være med til at rette en Opfordring til Ministeren om under de nuværende Forhold at nedsætte en Kommission. Det er højst sandsynligt eller i hvert Fald ikke usandsynligt, at hvis man nedsætter en Kommission nu, vil dens Arbejde være ørkesløst.

Jeg takker Flertallet i Finansudvalget for det Ændringsforslag, det har stillet om forhøjede Tilskud til Friskolerne. Jeg har ønsket, at der blev indsat en Bestemmelse om, at Friskolelærerne skal have dette Tillæg, men det glæder mig, at Ordføreren for Forslagsstillerne har sagt, at det er Meningen, at det er dem, der skal have det. Der har været delte Meninger om, hvorvidt den Forhøjelse, der blev givet i Fjor, skulde være til Fordel for de Foreninger, der har Friskolelærere, eller til Fordel for Lærerne. Jeg har ment, det skulde være Bidrag til Forældrene, for at de kunde give Lærerne en bedre Løn. Nu siger Ministeren nok, at vi gav dette Tilskud i Fjor, og mener derfor ikke, der er Anledning til at tiltræde det Ændringsforslag, som Flertallet her har stillet, men jeg har dog faaet Indtryk af, at Ministeren ikke er uvillig til at modtage Ændringsforslaget — han har ikke selv villet stille det og vil ikke stemme for det, men naar Rigsdagen vedtager det, vil Ministeren loyalt udføre Beslutningen, saa at vi dristigt kan stemme for Ændringsforslaget uden at være bange for, at Ministeren ikke vil dele Pengene ud. Den højtærede Minister tager fejl, naar han mener, at det Tilskud, der blev vedtaget i Fjor, var saa stort, at det Tilskud, der nu stilles Forslag om, i og for sig er uberettiget — unødvendigt tør Ministeren neppe sige. Der er ikke noget uberettiget i dette Tilskud, tværtimod, det forekommer mig, at naar Rigsdagen beredvilligt har givet Tilskud til de private Skoler i Form af Dyrtidstillæg til Lærerne, har ogsaa de Forældre i By og paa Land, der har bekostet Oprettelsen af private Skoler for deres Børn, Krav paa, i Særdeleshed da de skal svare Skat i Forhold til de Udgifter, der resulterer af de store Dyrtidstillæg til de andre Skoler, at faa Støtte af Staten til de Skoler, som de selv bærer Udgifterne til, samtidig med at de fremdeles maa betale det, de hidtil har betalt til de offentlige Skoler, som de ikke benytter.

Det har jo spillet en Rolle i Debatten.